

stændighed, at man meget vel kan vedtage en Reform paa det kommunale Skatteomraade uden at komme til en Statskattereform, har bevirket, at dette Forslag er udarbejdet som selvstaendigt Forslag, ikke støttende sig til noget af de Forslag, som den ærede Finansminister nylig fremsatte for dette høje Ting, saaledes at der altsaa ikke findes nogen Bestemmelse i denne Lov om Kommuneskat, som er knyttet til nogen Bestemmelse i de andre Love. Men — det er en Forklaring, jeg gerne vilde give det høje Tings Medlemmer — hvis vi faa en Lov om en Statsindkomst- og Formueskat, hvad jeg altsaa haaber, vi faa, vil det være sandsynligt, at det Udvalg, som kommer til at beskæftige sig med denne Sag, vil knytte denne Kommuneskattelev til for Eksempel Bestemmelserne om Beregningen af Ejendomsskyld i den anden Statsskattelev. Meningen med Ejendomsskylden er den samme i begge Lovforslag, Betydningen af den og Fremgangsmaaden er ogsaa den samme, men Reglerne om den findes her, for at denne Kommuneskat skulde kunne fremtræde som et Forslag til en Lov, der ikke stod i nogen organisk Forbindelse med nogen af de andre Love, kan behandles selvstaendigt og bringes til Udførelse, selv om det ikke skulde lykkes at tilvejebringe nogen af de andre Love. Dette har jeg ment at skyldte til Forklaring, og med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg anbefaler dette Forslag til det høje Tings Velvillie og samtidig udtrykker mit Haab om, at det maa lykkes ikke blot at føre denne Sag, men ogsaa de andre store Skattereformer til en for Folk og Land lykkelig Afslutning. Regeringen er lige saa varm en Ven af denne Sag som nogen anden, der har taget Ordet for den. Jeg ønsker og haaber, at vi maa kunne komme til en tilfredsstillende Afgørelse saavel af Forslag til Lov om Kommuneskat som af de øvrige Skatteforslag, der nu ligge paa det høje Tings Bord.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pension for Enken efter fhv. Revisor og Fuldmægtig i Kolonialkontoret under Koloniernes Centralbestyrelse, Justitsraad J. P. Wittrup, Magdalene Wittrup, f. Lemche.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 19—20.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Konkursloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2293—94.)

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Goos): Jeg finder Anledning til straks at tage Ordet for at angive min Stilling til dette Lovforslag, som jo er indbragt ad privat Vej.

De samme Klager, som de ærede Forslagsstillere have hørt fra Handelsstandens Side over forskellige Vanskeligheder og Machinationer, som stillede det ret uheldigt for samtlige Kreditorer i Konkursboer at faa det, der med Rette tilkom dem, de samme Klager ere ogsaa komne til Orde lige over for Justitsministeriet, og jeg erkendte dem for berettigede og fandt det rigtigt at søge dem afhjulpne. Den Retning, hvori min Tanke i saa Henseende gik, falder i Princippet sammen med Forslaget, som det her foreligger, og jeg kan derfor heller ikke have nogen Betænkelighed ved at tiltræde Princippet i det foreliggende Forslag. Princippet er jo det, at der ved Siden af det Tab af Retsvirkningen af et Udlæg, som den gældende Bestemmelse i Konkurslovens § 23 gør muligt i et vist Tidsrum, nemlig 8 Uger fra vedkommende Begyndelsesskridt, som den paagældende Udlægshaver har foretaget for at kunne komme til Udlæg, aabnes Adgang til samme Virkning i en vis Periode, ganske vist i kortere Tid, regnet fra Slutningspunktet i hans Virksomhed for at opnaa sin Ret, nemlig Udlæget. Jeg tror, at det er nødvendigt at komme dertil, naar man vil raade Bod paa eller imødegaa de Misligheder, som efter hvad der har vist sig, have udviklet sig. Min Tanke gik rigtignok ikke saa vidt i den